

Згадаємо всіх поіменно

[За матеріалами Музею історії НТУ «ХПІ»]

#28-29 от 21.12.2010

Цього року ми святкували 65-річчя Великої Перемоги. Наша газета розпочала публікацію імен героїв (№ 4–27), що загинули заради нашого мирного життя. Нагадаємо, що у вересні 1941 року біля Головного аудиторного корпусу був сформований батальйон, до складу якого увійшли студенти і викладачі Харківського політехнічного. Більшість його бійців вже ніколи не повернулася до рідного ХПІ, до своїх родин і друзів. Зараз Музей історії НТУ «ХПІ» продовжує збирати біографічні дані та відомості про кожного з учасників Великої Вітчизняної війни. Їх імена викарбовано на плитах Меморіалу Пам'яті. Траурний список занадто великий, він буде продовжений і у випусках газети року 2011-го. Адже герої живі, доки ми їх пам'ятаємо...

Олейник Павло Юхимович народився у 1902 році у селі Кринички Дніпропетровської області. Закінчив Харківський інженерно-економічний інститут в 1940 році. У Харківському механіко-машинобудівному інституті він працював з 1936 року економістом, а потім начальником науково-дослідного відділу. 25 червня 1941 року його призвали до лав Радянської Армії. Працівник штабу 247 окремого саперного батальйону технік-інтендант 2 рангу П. Ю. Олейник пропав без вісті 7 жовтня 1941 року.

Орлов Борис Павлович народився у 1920 році, член ВЛКСМ. Закінчив середню школу № 30 Харкова і в 1938 році вступив до Харківського хіміко-технологічного інституту ім. С. М. Кірова. 23 липня 1941 року студент другого курсу Б. П. Орлов призивається до Радянської Армії і в її лавах стримує натиск фашистських орд. Молодший політрук Б. П. Орлов багато сил і енергії віддавав роботі з ідейного і патріотичного виховання бійців 949 стрілецького полку, де він був відповідальним секретарем бюро ВЛКСМ. В одному з боїв у червні 1942 року молодший політрук Б. П. Орлов пропав без вісті.

Орлов Іван Сергійович народився у 1919 році у селі Задня Семенівського району Іванівської

області. Був робітником. Студент четвертого курсу електрохімічного факультету Харківського хіміко-технологічного інституту ім. С. М. Кірова І. С. Орлов 5 серпня 1941 року був призваний до лав Радянської Армії і хоробро бився з ворогом, неодноразово виявляв мужність і героїзм. В одному з боїв молодший лейтенант І. С. Орлов загинув за щастя і свободу Батьківщини. Це сталося 31 серпня 1943 року.

Ортенберг Борис Наумович народився у 1910 році у Харкові. Добре вчився. Став аспірантом Харківського механіко-машинобудівного інституту. 23 червня 1941 року він був призваний до лав Радянської Армії. Загинув у боях з німецько-фашистськими загарбниками 21 серпня 1941 року.

Островський Віктор Львович народився у 1910 році, член КПРС з 1931 року. Працював токарем, закінчив робфак. У 1938 році закінчив Харківський механіко-машинобудівний інститут за фахом «Паровозобудування» та одержав диплом першого ступеня. У жовтні 1938 року він став аспірантом кафедри паровозобудування. Згодом почалася війна.

Технік з артилерійських приладів 307 окремого протитанкового дивізіону 249 стрілецької дивізії. воєнтехнік 3 рангу. В. Л. Островський пропав без вісті в січні 1942 року.

Парцевський Олександр Сергійович народився у 1918 році у Харкові. У 1940 році він закінчив Харківський механіко-машинобудівний інститут за фахом «Металознавство» і став аспірантом кафедри двигунів внутрішнього згоряння ХММІ. Був членом комітету комсомолу інституту.

Старший сержант 533 винищувально-протитанкового артилерійського полку 61 армії О. С. Парцевський мужньо і хоробро бився з німецько-фашистськими загарбниками і героїчно загинув, звільняючи братню Латвійську РСР 24 вересня 1944 року.

Пафелюк Олексій Мартинович народився у 1920 році у м. Соколів Брод, Житомирської області, комсомолец з 1938 року. 16 листопада 1940 року він був зарахований студентом третього курсу Харківського електротехнічного інституту. А 15 серпня 1941 року він призивається до Радянської Армії та в її лавах хоробро і мужньо б'ється з німецько-фашистськими поневолювачами. В одному з боїв 15 лютого 1944 року лейтенант О. М. Пафелюк героїчно загинув за честь та незалежність Радянської Батьківщини.

Первишев Анатолій Федорович народився у 1921 році в Харкові, комсомолец. У 1938 р

оці вступив до Харківського електротехнічного інституту.

Війна перервала навчання студента третього курсу ХЕТІ А. Ф. Первишева. 7 серпня 1941 року він стає бійцем Радянської Армії і в її лавах мужньо і хоробро б'ється з німецькими окупантами.

Старший лейтенант А. Ф. Первишев в одному з боїв 9 травня 1944 року героїчно загинув за свободу і незалежність нашої Батьківщини.

Пестушко Георгій Павлович народився у 1921 році (ст. Караболти Киргизької РСР). У 1938 році Г. П. Пестушко вступив до Харківського механіко-машинобудівного інституту. У січні 1940 року він добровільно пішов у армію і як учасник Фінляндського фронту проходив збори до 31 березня 1940 року. З серпня 1941 року він, студент третього курсу ХММІ, теж добровольцем пішов на фронт захищати Радянську Батьківщину. Молодший лейтенант Г. П. Пестушко хоробро і мужньо бився з німецько-фашистськими загарбниками і героїчно загинув 24 листопада 1942 року.

Пилипчук Євгеній Степанович народився у 1922 році у с. Бріцкоє Липовецького району Вінницької області. Член ВЛКСМ з 1938 року. У 1939 році він вступив до Харківського хіміко-технологічного інституту ім. С. М. Кірова. А вже 23 жовтня 1940 року студент другого курсу факультету хімічного машинобудування Є. С. Пилипчук призивається до Радянської Армії. Він стає командиром вогневого взводу 820 артилерійського полку 284 стрілецької дивізії, мужньо і хоробро б'ється з німецько-фашистськими загарбниками на фронтах Великої Вітчизняної війни.

У одному з боїв у грудні 1942 року молодший лейтенант Є. С. Пилипчук пропав без вісті.